

„Som allerede nævnt i Kommissionens Skrivelse af 1ste d. M. har det under Arbejdet med Tilvebringelse af et Udkast til Lov om Lastelinie vist sig umuligt paa betryggende Maade at fuldføre det Kommissionen paalagte Arbejde — at udarbejde Udkast til endelig Lov om Lastelinie — i den Tid, der har staaet til Kommissionens Raadighed, idet det i 1906 i England vedtagne Tillæg til The Merchant Shipping Act jo forlanger, at fremmede Skibe — med Undtagelse af Sejlskibe af under 80 Tons — der anløbe engelske Havne, inden den 1ste Oktober 1909 skulle være forsynede med Lasteliniemærke, enten helt i Overensstemmelse med de engelske Regler eller afsatte efter andre, af den engelske Regering godkendte Regler.

Kommissionens Tanke har ganske vist været rettet paa, om man ikke uden videre *endeligt* kunde antage de Regler for Udregning og Anbringelse af Lastelinier, der allerede vare godkendte af den engelske Regering — altsaa Board of Trade's Regler, den franske Regerings Regler og det tyske See-Berufsgenossenschafts Forskrifter; men man har atter opgivet denne Tanke, idet man dels har Grund til at antage, at Board of Trade ikke vilde anerkende en saadan Ordning, dels maa formene at en saadan Ordning — dens Anerkendelse iøvrigt forudsat — ikke vilde blive tilfredsstillende. Forholdet vilde nemlig i saa Fald kunne blive det, at de Lastelinier, som anbragtes paa danske Skibe, i hvert enkelt Tilfælde skulde udregnes og godkendes af Myndigheder, *ansatte af fremmede Regeringer* og til en vis Grad ogsaa *underkastede disses vilkaarlige Skøn*.

Men ligesom Lovgivningsmagten i de Tilfælde, hvor der af Udlandet paa andre Omraader har været stillet Fordringer til danske Skibe, deres Indretning m. m., ikke har ment simpelthen at kunne henvise danske Skibe til at opfylde vedkommende fremmede Stats Love eller en fremmed Institutions Regler, men derimod selv har givet positive Bestemmelser, der have faaet officiel Anerkendelse af den paa-gældende fremmede Stat, jfr. Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m., saaledes formener Kommissionen, at man nu heller ikke for Lastelinierne Vedkommende som en endelig Fordring bør paatvinge danske Skibe fremmede Institutioners Regler. Ej heller synes det heldigt, om Regeringen ganske vilde overlade det til danske Redere selv

at tage de Konsekvenser, som vilde flyde af, at deres Skibe, efterat den ovenfor omtalte engelske Lov var traadt i Kraft, anløb engelske Havne, uden at være forsynede med et paa Forhaand af de engelske Myndigheder anerkendt Fribordsmærke. Kommissionen mener derhos, at det vilde være heldigst og værdigst for den danske Stat, om de Love og Bestemmelser, der gjaldt i Danmark, ogsaa paa dette Omraade sikrede Landets Skibe imod Tvangsforholdsregler i andre civiliserede Landes Havne.

For Kommissionen staaar det herefter som nødvendigt, at der tilvebringes selvstændige danske Lovbestemmelser om de herhen hørende Forhold. Spørgsmaalet om Tilvebringelse af Lovforslag til endelig Ordning af de heromhandlede Forhold er imidlertid saa vanskeligt, at man, som bemærket, ikke mener at kunne naa rettidigt at blive færdig dermed. Vanskeligheden ligger *dels* i at udarbejde passende Tabeller og Bestemmelser for Beregningen af Fribordet, idet det har stor Betydning, at den endelige Lov samtidig med at tilfredsstille de engelske Myndigheder ogsaa kan bringe den danske Skibsfart under saa gunstige Betingelser som muligt, *dels* ogsaa i at tilvejebringe Forslag til Bestemmelser om, under hvilke Former den betryggende Udførelse af Beregningerne og Tilsynet med Afsætningen af Resultaterne skal foretages, hvilket atter forudsætter Tilvejebringelsen af udførlige Oplysninger om de tilsvarende Forhold i andre Stater og de Erfaringer, man der har indhøstet.

I Betragtning af disse Vanskeligheder staaar det herefter for Kommissionen som den eneste nu opnaaelige Løsning at foreslaa en *midlertidig* Lov om Skibenes Dybgaaende og Lastelinie, gældende indtil en endelig Lov træder i Kraft, og saaledes at det ved den midlertidige Lov overlades til Regeringen ved Anordning at fastsætte de nærmere Regler om Skibes Forsyning med Lastelinie. Idet Loven kun skulde være rent midlertidig, kunde det da forsvares, at den Anordning, der udstedtes, ganske byggede paa de engelske Lastelinie-regler.

Men naar Kommissionen bringer en saadan Ordning i Forslag, maa det da bestemt betones, at Ordningen er at betragte som en Nødhjælp og kun fremkommer under Hensyn til de særdeles betydelige Ulemper, Gennemførelsen af den fornævnte engelske Lov vil medføre for dansk Skibsfart, hvis der ikke til den Tid, den